

ฉบับที่ ๔๕๓๕ วันพฤหัสบดีที่ ๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๒๗

ยางธรรมชาติ หรือ จะสู้ยางสังเคราะห์

ทวี จินตธรรม

ตามธรรมเนียมไทยหนักโคโบราณ...
อันเนื่องในวาระดิถีขึ้นปีใหม่ ๒๕๒๗
นี้ขออวยพรตามธรรมเนียม
ให้ท่านผู้อ่าน ประสบสุข สดชื่น สมหวัง
ในสิ่งที่ท่านปรารถนาตลอดปีใหม่...ครับ
ผม

สถานการณ์ยางธรรมชาติ จะ แจ่ม
ใส-ตกต่ำเพียงใด ปีใหม่ นอกจากจะ
ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ทั้งด้านอุปทาน และ
อุปสงค์ในตัวของมันเองแล้ว ยังขึ้นอยู่กับ
สถานการณ์ทั้งด้านอุปทานและอุปสงค์
ของยางสังเคราะห์ด้วย เพราะยางสัง
เคราะห์เป็น คำนึง ขัน ที่ สำคัญที่สุดใน
เรื่องของสินค้าที่ใช้แทนกันได้ อีกทั้งไม่
เฉพาะเรื่องใช้แทนกันได้แต่มีคุณสมบัติ
ในตัวเหนือกว่ายางธรรมชาติ หลาย ประ
การอีกด้วย และในทำนองเดียวกันสถานการณ์
ยางสังเคราะห์จะคล่องตัวผิดตัวตกต่ำอย่าง
ไร ปีใหม่นอกจากจะขึ้นอยู่กับสถานการณ์ทั้งด้าน
อุปทานและอุปสงค์ในตัวมันเองแล้วยังขึ้นอยู่กับ
สถานการณ์ทั้งด้านอุปทานและอุปสงค์ของยาง
ธรรมชาติด้วยเช่นเดียวกัน อย่างไรก็ตาม ด้วย
เหตุที่ยางธรรมชาติเป็น ผลผลิตเกษตรแต่ยาง
สังเคราะห์เป็น สินค้า อุตสาหกรรม เนื่องจาก
เป็นผลพลอยได้จากอุตสาหกรรมปิโตรเลียม
กล่าวได้ว่ามีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของโลก
พอ ๆ กัน สืบตานั้นจึงขอเสนอเรื่องของแนว
โน้ม สถานการณ์ยางธรรมชาติ และยางสัง
เคราะห์ ดังนี้

ยางธรรมชาติซึ่งก็คือยางพาราที่เราทำ
รู้จักมีประเทศมาเลเซียเป็นทั้งประเทศ ผู้ผลิต
และผู้ค้าที่สำคัญของโลกอันดับหนึ่ง อันดับ
สองคืออินโดนีเซีย อันดับสามได้แก่ไทย
แลนด์เจ้าเก่า และรอง ๆ ลงไปประกอบด้วย
อินเดีย ศรีลังกา ลิเบอเรีย ในจีเรีย บราซิล
ไอวอรีโคสต์ พม่า และคาเมรูน ซึ่งในแต่ละ
ปีประเทศผู้ผลิตที่สำคัญดังกล่าว สามารถ ผลิต
ยางธรรมชาติได้ประมาณร้อยละ ๕๐ ของผล
ผลิตทั้งหมดทั่วโลก และในปีนี้ทั่วโลกผลิต

ยางธรรมชาติได้ทั้งสิ้น ๓.๗๓๕ ล้านตัน กล่าว
คือมาเลเซียผลิตได้ ๑.๕๑๗ ล้านตัน อินโดนี
เซียผลิตได้ ๑.๔๗๘ ล้านตัน และไทยผลิตได้
๐.๕๕๒ ล้านตัน นอกนั้นผลิตได้รวมกัน ๐.๗๗๘
ล้านตัน สำหรับปีหน้าทำใหม่ ๒๕๒๖/๒๗
Malaysian Rubber Research and Develop-
ment Board ได้วิเคราะห์คาดคะเนว่าทั่ว
โลกจะสามารถผลิตยางธรรมชาติได้เพิ่มสูงขึ้น
เป็น ๓.๘๕๐ ล้านตัน หรือเพิ่มประมาณร้อยละ
๓.๐๘ กล่าวคือมาเลเซียจะผลิตได้เพิ่มสูง
ขึ้นเป็น ๑.๕๒๐ ล้านตัน อินโดนีเซียเป็น
๑.๔๘๕ ล้านตัน และไทยเป็น ๐.๖๐๐ ล้าน
ตัน ส่วนประเทศผู้ผลิตอื่น ๆ จะผลิตได้รวม
กันเพิ่มสูงขึ้นเป็น ๑.๘๕๕ ล้านตัน

ยางสังเคราะห์เป็น สินค้า อุตสาหกรรม
เป็นผลพลอยได้จากอุตสาหกรรมปิโตรเลียม
ดังกล่าวแล้ว มีมากมายหลายชนิดโดยสหรัฐ
อเมริกาเป็นประเทศผู้ผลิตและผู้ค้าที่สำคัญอัน
ดับหนึ่งของโลก อันดับสองคือญี่ปุ่น อันดับ
สามได้แก่ ฝรั่งเศส และรอง ๆ ลงไปประกอบด้วย
ด้วยเยอรมันตะวันตก บราซิล อิตาลี เน-
เธอร์แลนด์ อังกฤษ แคนาดา เม็กซิโก
เบลเยียม เช็กโกสโลวาเกีย ออสเตรเลีย
อินเดีย และสวีเดน ซึ่งในปีหนึ่งๆประเทศผู้
ผลิตที่สำคัญดังกล่าวนี้ สามารถผลิตสังเคราะห์
ได้ประมาณร้อยละ ๖๕ ของผลผลิตทั้งหมด
ทั่วโลก และในปีนี้ผลผลิตยางสังเคราะห์ของ
โลกมีประมาณ ๗.๗๘๕ ล้านตัน กล่าวคือ
สหรัฐอเมริกาผลิตได้ ๑.๘๓๒ ล้านตัน ญี่ปุ่น
๐.๙๓๑ ล้านตัน และฝรั่งเศส ๐.๕๗๘
ล้านตัน นอกนั้นผลิตได้รวมกันประมาณ
๔.๕๔๓ ล้านตัน ส่วนปีหน้าสถาบันวิจัยและ
พัฒนาทางแห่งมาเลเซียก็ได้วิเคราะห์และคาด
คะเนว่าทั่วโลกจะสามารถผลิตยางสังเคราะห์
ได้เพิ่มสูงขึ้นเป็น ๘.๑๗๕ ล้านตัน หรือเพิ่ม
สูงขึ้นประมาณร้อยละ ๕.๐๑ นั่นคือสหรัฐ
อเมริกาจะผลิตได้เพิ่มสูงขึ้นเป็น ๒.๐๘๐ ล้าน
ตัน ญี่ปุ่นเป็น ๐.๙๖๓ ล้านตัน และฝรั่งเศส

เป็น ๐.๔๘๐ ล้านตัน นอกนั้นผลิตได้รวมกัน
เพิ่มขึ้นเป็น ๕.๖๕๒ ล้านตัน

สำหรับสาเหตุสำคัญ ที่มีแนวโน้มว่าจะ
ผลิตได้เพิ่มสูงขึ้นทั้งทางธรรมชาติและอย่างสัง-
เคราะห์ดังกล่าวข้างต้นนั้น อาจจะเป็นเพราะว่า
ราคาโดยทั่วไปโน้มสูงขึ้นย่อมจะจูงใจให้ผู้ผลิต
สนใจขยายการผลิต ประกอบกับมีความเป็น
ไปได้อยู่ในเกณฑ์สูงที่ความต้องการใช้ทั่วโลก
จะเพิ่มสูงขึ้น อันเนื่องมาจากสถานการณ์
เศรษฐกิจอุตสาหกรรมของโลกจะกระเดื่องพัน
ตัวเข้าสู่ภาวะปกติ ความที่ได้มีการวิเคราะห์
คาดคะเนกันโดยทั่วไป

เกี่ยวกับ ปริมาณ ความ ต้อง การ ใช้ยาง
ธรรมชาติทั่วไป ในแต่ละปีอยู่ในเกณฑ์สูง
ใกล้เคียงกับปริมาณผลผลิต แต่ปริมาณความ
ต้องการใช้ยางสังเคราะห์ปรากฏว่าอยู่ในเกณฑ์
สูงมากและมากกว่าปริมาณผลผลิตด้วย ซึ่ง
ประเทศผู้ใช้ทั้งยางธรรมชาติและยางสังเคราะห์
ที่สำคัญของโลกก็คือกลุ่มประเทศอุตสาหกรรม
ที่สำคัญของโลกนั่นเองได้แก่ สหรัฐอเมริกา
ญี่ปุ่น เยอรมันตะวันตก ฝรั่งเศส อิตาลี
อังกฤษ แคนาดา บราซิล อินเดีย เม็กซิโก
และเช็กโกสโลวาเกีย ตามลำดับ โดยในปี
หนึ่งๆ ประเทศผู้ใช้ที่สำคัญของโลกดังกล่าว
นี้มีความต้องการประมาณร้อยละ ๖๐ ของ
ปริมาณความต้องการทั้งหมดทั่วโลก

อย่างไรก็ดีในขั้นทั่วโลกมีความต้อง
การใช้ยางทั้งสองชนิด ๑๑.๖๑๕ ล้านตัน
แยกเป็นยางธรรมชาติ ๓.๖๖๐ ล้านตัน
ยางสังเคราะห์ ๗.๙๕๕ ล้านตัน และ
มีหน้าฟ้าใหม่สถาบันวิจัยและพัฒนาทาง
ธรรมชาติของมาเลเซียได้วิเคราะห์คาด
คะเนว่าทั่วโลกจะมีความต้องการใช้ยาง
ทั้งสองชนิดเพิ่มสูงขึ้นเป็น ๑๒.๐๒๕
ล้านตัน แยกเป็นยางธรรมชาติ ๓.๘๐๐
ล้านตัน ยางสังเคราะห์ ๘.๒๒๕ ล้านตัน
ทั้งนี้สหรัฐอเมริกาประเทศผู้ใช้ยางทั้งสองชนิด
ที่สำคัญของโลกอันดับหนึ่ง คาดคะเนว่าจะมี
ความต้องการใช้เพิ่มสูงขึ้นเป็น ๒.๕๓๐ ล้าน
ตัน แยกเป็นยางธรรมชาติ ๐.๖๓๐ ล้านตัน

ยางสังเคราะห์ ๑.๙๐๐ ล้านตัน ญี่ปุ่นอันดับ
สอง ๑.๒๗๓ ล้านตัน แยกเป็นยางธรรมชาติ
๐.๔๔๕ ล้านตัน ยางสังเคราะห์ ๐.๘๒๘ ล้าน
ตัน เยอรมันตะวันตกอันดับสาม ๐.๕๖๓ ล้าน
ตัน แยกเป็นยางธรรมชาติ ๐.๑๗๖ ล้านตัน
ยางสังเคราะห์ ๐.๓๘๗ ล้านตัน นอกนั้นแคว
ลประเทศมีความ ต้องการใช้ โนม์เพิ่มสูงขึ้น
เพียงเล็กน้อยไม่มากนัก

สำหรับสาเหตุสำคัญ ที่ปริมาณความต้อง
การใช้ยางทั้งสองชนิดทั่วโลก โนม์สูงขึ้นดัง
กล่าวข้างต้น น่าจะเป็นเพราะการขยายตัว
ของอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยางทั่วโลก ยาน-
พาหนะ เครื่องบิน รถยนต์ ประกอบกับภาวะ
เศรษฐกิจอุตสาหกรรมทั่วโลกจะกระเดื่องพัน
ตัวเข้าสู่ภาวะปกติ คาดหมายกันโดยทั่วไป

ความเคลื่อนไหวของราคายางธรรมชาติ
และยางสังเคราะห์ โดยทั่วไปแล้ว มีความสัมพันธ์กันอยู่บ้างกล่าวคือ ถ้าหากราคายางธรรม
ชาติโน้มสูงขึ้น ราคายางสังเคราะห์ก็จะโน้ม
สูงขึ้นตามไปด้วย แต่อย่างไรก็ตาม ราคายาง
สังเคราะห์นั้นจะสูงกว่าราคายางธรรมชาติเสมอ
กล่าวคือสูงกว่าโดยเฉลี่ยประมาณร้อยละ ๓๓.๖๐
อย่างใดก็ตาม ในบั้นนี้ราคายางธรรมชาติส่งออก
เอฟ.โอ.บี ท่าเรือกรุงเทพอยู่ในช่วง ๑๗.๖๖-

๒๕.๐๕ บาท/กก. และราคามีลักษณะโน้มสูง
ขึ้นตลอดไปในปีหน้ามีแนวโน้มที่เป็นไปได้ว่า
ราคายางธรรมชาตินี้จะไหวตัวอยู่ในเกณฑ์สูง
และมั่นคง ส่วนราคายางสังเคราะห์ซี.ไอ.เอฟ
ที่ไทยเราซื้อนำเข้ามีน้อยในช่วง ๓๐.๖๕-
๓๕.๕๕ บาท/กก. ซึ่งในปีหน้าก็คาดหมายว่า
ราคายางสังเคราะห์ คงจะเคลื่อนไหวอยู่ในระ
ดับสูงเช่นเดียวกับปีนี้

อนึ่ง ในด้านความได้เปรียบเสีย
เปรียบในเชิงปฏิบัติทางเคมี ระหว่าง
ยางธรรมชาติและยางสังเคราะห์นั้น พอ
ที่จะกล่าวได้ว่ายาง ธรรมชาติเสียเปรียบ
ยาง สังเคราะห์ อยู่มาก ดังที่ กรม วิชาการ
เกษตร ได้ศึกษาวิเคราะห์ คือ

ยางธรรมชาติ จะเสื่อม คุณภาพ ไปเรื่อย
คราบไคท์ที่เก็บไว้นานเพราะจะถูกทำลาย โดย
ออกซิเจน จากโอโซนและแสงอาทิตย์

ยางธรรมชาติ จะเสื่อมคุณภาพอย่างรวดเร็ว
เร็ว ถ้าหากมีธาตุทองแดงและแมงกานีสปน
อยู่ แม้จะเพียงเล็กน้อยก็ตาม

ยางธรรมชาติ ไม่ทน ต่อกรด ที่เข้มข้น
ตลอดจนพวกน้ำมันและสารอื่นๆ ทำให้เกิด
การแปรสภาพไปในทางเสื่อมๆ เช่นการพอง
ตัว ฯลฯ

ยางธรรมชาติ เป็นสาร ฟอกไฮโดรคาร์
บอนที่ไม่อิ่มตัว ทำให้เกิดปฏิกิริยาทางเคมีกับ
สารอื่นๆ ได้ง่าย สูญเสียคุณสมบัติเรื่องความ
ยืดหยุ่น

ยางธรรมชาติ ไม่ทนต่อความร้อน กล่าว
คือเมื่อถูกความร้อนจะอ่อนตัวได้ง่ายความแข็ง
แรงก็ย่อมจะลดลงด้วย

แต่อย่างไรก็ตาม ยางธรรมชาติก็มีคุณสมบัติ

สมบัติดีเด่นประจำตัวอยู่อย่างหนึ่งซึ่งยางชนิด
อื่นๆ สู้ไม่ได้ นั่นคือ ยางธรรมชาติมีความ
ยืดหยุ่นอยู่ในเกณฑ์สูงและดีที่สุดใน

สำหรับข้อได้เปรียบ ของยางสัง
เคราะห์นั้นพอสรุปได้คือ

ยางสังเคราะห์ทนทาน ต่อการถูก ทำลาย
โดยน้ำมันและสารละลายอินทรีย์อื่นๆ ได้ดีมาก

ยางสังเคราะห์สามารถเก็บไว้ ได้นานโดย
ไม่เสื่อมคุณภาพเลยแม้จะถูกออกซิเจน จาก
โอโซนและแสงอาทิตย์

ยางสังเคราะห์ ทนทานต่อ การถูกทำลาย
โดยสารละลายกรดเข้มข้น หรือสารละลาย
โลหะอื่นๆ ได้ดี

ยางสังเคราะห์ทนทาน ต่อการถูกทำลาย
โดยความร้อนได้ดีมาก

ยางสังเคราะห์เป็นพวกสารที่อิ่มตัว จึง
ไม่เกิดปฏิกิริยากับสารอื่นๆ ได้ง่ายและ

ยางสังเคราะห์ยอมให้อากาศ หรือแก๊ส
หรือของเหลวไหลหรือซึมผ่านได้ยากมาก